

Oddział Onkologii Klinicznej z Pododdziałem Diennej Chemioterapii

Ul. J.Dekerta 1, 66-400 Gorzów Wlkp.

Kierownik: (095) 7331-283; telefon do lekarzy (095) 7331-516; pielęgniarki: (095)7331-744;
telefon dostępny dla pacjentów: (0-95) 803-23-46

ZGODA NA LECZENIE UKIERUNKOWANE MOLEKULARNIE (CELOWANE) INFORMACJA DLA PACJENTA

W oparciu o wykonane badania diagnostyczne rozpoznano u Pana/Pani chorobę nowotworową wymagającą leczenia celowanego. W związku z tym, prosimy o zapoznanie się z poniższymi informacjami i podpisanie zgody na leczenie.

Do niedawna u chorych na nowotwory stosowano leczenie chirurgiczne, radioterapię i chemioterapię. Leczenie ukierunkowane molekularnie, zwane także leczeniem indywidualizowanym lub celowanym, jest najnowszą metodą postępowania przeciwnowotworowego. Dla zastosowania takiego leczenia może być konieczne oznaczenie szczególnych cech komórek nowotworowych na przykład obecności określonych białek, receptorów lub zaburzeń genetycznych (mutacji) w komórkach nowotworu. Obecność określonych zaburzeń genetycznych i molekularnych może mieć znaczenie dla wyboru najbardziej odpowiedniego leku, który będzie skutecznie hamował wzrost nowotworu. Jeśli takie oznaczenie było konieczne, to zostało u Pani/Pana wykonane. Leki celowane mogą być podawane w formie tabletek, leków dożylnych (kroplówek) lub zastrzyków podskórnych.

Podczas leczenia chorych na nowotwory mogą występować różnego rodzaju dolegliwości i objawy, które mogą być spowodowane przez chorobę lub leczenie. Każdy rodzaj leczenia wpływa nie tylko na komórki nowotworu, ale również na zdrowe komórki i tkanki organizmu. Objawy obserwowane u chorych podczas leczenia, które można wiązać z przyjmowanymi lekami, nazywa się działaniami niepożądanymi. U chorych leczonych takim samym lekiem nie zawsze występują identyczne działania niepożądane. Leki molekularne działają na określone grupy komórek, w których występują charakterystyczne zaburzenia molekularne. Z różnic w mechanizmie działania wynika różny charakter działań niepożądanych chemioterapii i leków ukierunkowanych molekularnie. W przypadku leków molekularnych rodzaj ubocznych objawów zależy od typu komórek, na które działa dany lek. Najczęstsze objawy niepożądane leków ukierunkowanych molekularnie to wysypka i inne zmiany skórne, biegunka, zaburzenia krzepnięcia, uszkodzenie układu sercowo-naczyniowego, osłabienie, zaburzenia hormonalne lub metaboliczne, zaburzenia funkcji szpiku.

Zmiany skórne o różnym stopniu nasilenia występują u ponad 60% chorych leczonych lekami ukierunkowanymi molekularnie. Najczęstszymi zmianami skórnymi w trakcie leczenia lekami ukierunkowanymi molekularnie są: wysypka (osutka), suchość skóry, świąd (swędzenie) skóry, pęknięcia skóry, zmiany płytki paznokciowej i wałów paznokciowych, zmiany dotyczące włosów, przebarwienia skóry, nadwrażliwość na światło słoneczne, zespół ręka – stopa (charakteryzuje się powstaniem bolesnego rumienia na dłoni i podszew stóp z towarzyszącym bólem oraz ryzykiem tworzenia pęcherzy, pękania i złuszczenia skóry).

W przebiegu leczenia ukierunkowanego molekularnie **biegunka** może wystąpić w ciągu pierwszych dwóch tygodni od rozpoczęcia leczenia. Czas wystąpienia tego powikłania może jednak się różnić w zależności od rodzaju przyjmowanego leku, rozpoznania choroby, stopnia zaawansowania, przyjmowanych leków i innych indywidualnych czynników. O wystąpieniu biegunki należy poinformować lekarza.

Do najczęstszych **powikłań kardiologicznych** należą: niewydolność serca (kardiomiopatia), nadciśnienie tętnicze i powikłania zakrzepowo-zatorowe. Ryzyko wystąpienia tych powikłań jest różne dla różnych leków molekularnie ukierunkowanych. Lekarz poinformuje o tym ryzyku i zleci właściwe badania oraz zastosuje, jeśli takie istnieją, działania profilaktyczne zapobiegające tym powikłaniom. Może także zlecić regularne kontrolowanie ciśnienia tętniczego krwi i/lub przyjmowanie leków kardiologicznych.

W przebiegu leczenia celowanego może dochodzić do **przejściowej zmiany w wydzielaniu ważnych hormonów**. Występowanie objawów niedoboru lub nadmiernej produkcji hormonów zależy od rodzaju prowadzonego leczenia oraz przyjmowania przez chorych innych leków. Częstość zaburzeń endokrynologicznych lub metabolicznych dotyczy nawet do 20% chorych leczonych niektórymi lekami molekularnymi. Najczęściej obserwowana jest niedoczynność tarczycy czasami wymagająca podawania hormonów tarczycy. Lekarz poinformuje o takim ryzyku w Pani/Pana przypadku i zleci stosowne badania. Jednymi z działań niepożądanych leków ukierunkowanych molekularnie mogą być **zaburzenia metaboliczne** pod postacią hiperglikemii (wzrost poziomu glukozy), hipercholesterolemii (wzrost poziomu cholesterolu), hipertrójglicydemii (wzrost stężenia trójglicerydów) oraz hipomagnezdemii (zmniejszenie stężenia magnezu). Chociaż dużo rzadziej niż w przypadku chemioterapii podczas leczenia celowanego może dojść do upośledzenia szpiku kostnego. Z reguły to upośledzenie ma niewielkie nasilenie i charakter przejściowy. W rzadkich przypadkach może wymagać przetoczenia preparatów krwi. Podczas leczenia mogą również występować uczucie zmęczenia.

W przypadku podawania leków celowanych dożylnych lub podskórnie istnieje małe ryzyko wystąpienia **reakcji uczuleniowej** najczęściej o niewielkim nasileniu (zaczerwienienie skóry, uczucie gorąca, świąd skóry). Przed wlewem tych leków podawane są z reguły środki hamujące reakcję uczuleniową. Należy poinformować lekarza przed rozpoczęciem leczenia o jakichkolwiek objawach uczuleniowych lub alergiach, które kiedykolwiek u Pani/Pana wystąpiły. Bardzo rzadko może wystąpić gwałtowna reakcja uczuleniowa pod postacią spadku ciśnienia, zwolnienia częstości serca czy nawet wstrząsu podczas podawania leku. Taka reakcja obserwowana jest bardzo rzadko (< 1/1000 przypadków) podczas pierwszego podania leku. Dlatego pierwsze podanie leku celowanego dożylnego zawsze odbywa się na oddziale szpitalnym z kilku- lub kilkunastogodzinną obserwacją a u części chorych również z kontrolą tętna i ciśnienia na monitorze podczas podawania leku.

W przypadku leków celowanych podawanych dożylnie lub podskórnie **niewielki ból** może pojawić się w czasie podawania leków podskórnie oraz w czasie zakładania wkłucia dożylnego (wenflonu). Ból pojawiający się w czasie podawania leków w kroplówce jest nieprawidłowością, o której należy natychmiast poinformować pielęgniarkę. Podczas leczenia podskórnego może wystąpić odczyn skóry w miejscu podania leku w postaci zaczerwienia, świądu, bólu. Objawy te z reguły ustępują samoistnie bez potrzeby leczenia.

ZGODA NA LECZENIE

Oświadczam że zapoznałem/-am się i zrozumiałem/-am powyższą informację dla pacjenta.

Lekarz prowadzący Dr.....udzielił mi wszelkich dodatkowych wyjaśnień, miałem/-am możliwość zadawania pytań i na wszystkie uzyskałem/-am wyczerpujące odpowiedzi.

Moim podpisem poniżej potwierdzam, iż

wyrażam zgodę na proponowane mi leczenie chemiczne

SCHEMAT LECZENIA: _____

.....
Data i podpis pacjenta

.....
Podpis lekarza uzyskującego zgodę